

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. maj 2018
(OR. en)

9056/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0364 (COD)**

**EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	delegationerne
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger – <i>Kompromistekst fra formandskabet</i>

Hermed følger til delegationerne formandskabets kompromistekst om ovennævnte forslag, som skal forelægges Rådet den 25. maj 2018.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder, finansielle
holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og
-beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU³ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁴ blev vedtaget som reaktion på finanskrisen, som udfoldede sig i 2007-2008. Disse lovgivningsforanstaltninger har ydet et væsentligt bidrag til styrkelsen af det finansielle system i Unionen og gjort institutter mere modstandsdygtige over for eventuelle rystelser i fremtiden. Selv om disse foranstaltninger var ekstremt vidtrækkende, omhandlede de ikke alle identificerede svagheder, som påvirker institutter. Nogle af de oprindeligt foreslåede foranstaltninger var underlagt krav om gennemgang eller har ikke været tilstrækkeligt specifikke til at kunne gennemføres smidigt.
- (2) Formålet med direktivet er at afhjælpe de problemer, der er opstået i forbindelse med bestemmelser, som har vist sig ikke at være tilstrækkeligt klare, og som derfor har været genstand for divergerende fortolkninger, eller som har vist sig at være unødigt byrdefulde for visse institutter. Det indeholder også tilpasninger af direktiv 2013/36/EU, som er nødvendige efter enten vedtagelsen af anden relevant EU-lovgivning, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁵, eller de foreslåede parallelle ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013. Endelig sikrer ændringsforslagene bedre tilpasning mellem den nuværende lovgivningsramme og internationale tiltag med det formål at fremme overensstemmelse og sammenlignelighed mellem jurisdiktioner.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- (3) Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber kan være moderselskaber for bankkoncerner, og tilsynskrav skal finde anvendelse på grundlag af sådanne holdingselskabers konsoliderede situation. Eftersom det institut, der kontrolleres af sådanne holdingselskaber, ikke altid er i stand til at sikre overholdelse af kravene på konsolideret grundlag i hele koncernen, er det nødvendigt, at visse finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber omfattes direkte af anvendelsesområdet for tilsynsbeføjelserne i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 for at sikre overholdelse på konsolideret grundlag. Der bør følgelig fastsættes en specifik godkendelsesprocedure og direkte tilsynsbeføjelser over for visse finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber for at sikre, at de pågældende holdingselskaber kan gøres direkte ansvarlige for overholdelsen af konsoliderede tilsynskrav, uden at de underkastes yderligere tilsynskrav på individuelt niveau.
- (3a) Godkendelsen af og tilsynet med visse holdingselskaber bør ikke forhindre koncerner i at træffe beslutninger om de specifikke interne ordninger og opgavefordelingen i koncernen, som de finder det hensigtsmæssigt, med henblik på at sikre overholdelse af konsoliderede krav og bør ikke forhindre direkte tilsynsforanstaltninger over for de institutter i koncernen, der er engageret i at sikre overholdelse af tilsynskravene på konsolideret grundlag.
- (3b) I særlige tilfælde kan et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der er oprettet med det formål at besidde kapitalinteresser i selskaber, fritages for godkendelse. Det anerkendes, at et fritaget finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab kan træffe beslutninger inden for de normale rammer af sine aktiviteter, men det bør ikke træffe ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der berører koncernen eller de datterselskaber i koncernen, der er institutter eller finansieringsinstitutter. Ved vurderingen af, om dette krav overholdes, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til de relevante selskabsretlige krav, som det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er underlagt.

- (4) Den konsoliderende tilsynsmyndighed pålægges hovedansvaret for tilsyn på konsolideret grundlag. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal derfor inddrages på passende vis i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er beliggende, bør denne godkendelse ske gennem en fælles beslutning. Den Europæiske Centralbank bør, når den udfører sin opgave med at føre tilsyn på konsolideret grundlag med kreditinstitutters moderselskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹¹, også varetage sine opgaver med at godkende og føre tilsyn med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber.
- (5) Kommissionen konstaterede i sin rapport COM(2016) 510 af 28. juli 2016, at nogle af principperne, dvs. reglerne om lønudskydelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter i kapitalkravsdirektivets artikel 94, stk. 1, litra l) og m), er uforholdsmæssigt belastende og ikke står i forhold til deres tilsynsmæssige fordele, når de finder anvendelse på små og ikkekomplekse institutter. Kommissionen konstaterede ligeledes, at omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af disse krav overstiger deres tilsynsmæssige fordele for medarbejdere, hvis variable aflønning er lav, eftersom sådanne niveauer af variabel aflønning ikke eller kun i begrænset omfang tilskynder medarbejdere til uforholdsmæssig risikotagning. Generelt bør det være tilladt, at medlemsstaterne, når det er relevant, tilpasser aflønningskrav for at tage hensyn til gældende aflønningspraksis på deres nationale marked og de pågældende medarbejders jobprofil og ansvar, og de bør som minimum have mulighed for helt at fritage små og ikkekomplekse institutter og personale, hvis aflønning er lav, for i det mindste krav om lønudskydelse og udbetaling i form af instrumenter.

- (6) Det er nødvendigt med klare, overensstemmende og harmoniserede kriterier til identifikation af disse små og ikkekomplekse institutter samt lave niveauer af variabel aflønning for at sikre konvergens i tilsynet og for at fremme lige vilkår for institutter og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Samtidig bør medlemsstaterne gives en vis fleksibilitet med hensyn til at ændre disse kriterier, hvis de finder dette nødvendigt.
- (7) I henhold til direktiv 2013/36/EU skal en væsentlig del, og i alle tilfælde mindst 50 % af enhver form for variabel løn, bestå af en afbalanceret kombination af aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur eller instrumenter baseret på aktier eller, for ikkenoterede institutter, tilsvarende ikkelikvide instrumenter, og om muligt andre hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder visse betingelser Dette princip begrænser anvendelsen af instrumenter baseret på aktier til ikkenoterede institutter og kræver, at noterede institutter anvender aktier. Kommissionen konstaterede i sin rapport COM(2016) 510 af 28. juli 2016, at anvendelsen af aktier kan pålægge noterede institutter betydelige administrative byrder og omkostninger. Samtidig kan tilsvarende tilsynsmæssige fordele opnås ved at tillade noterede institutter at anvende instrumenter baseret på aktier, forudsat at de følger aktieværdien tæt. Muligheden for at anvende instrumenter baseret på aktier bør derfor udvides til noterede institutter.
- (8) Tillæg til kapitalgrundlaget pålagt af de kompetente myndigheder er et vigtigt element i et instituts overordnede kapitalgrundlag og er relevante for markedsaktører, eftersom størrelsen af kravet om yderligere kapitalgrundlag påvirker triggerpunktet for restriktioner på udlodninger, bonusudbetalinger og betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter. Der bør gives en klar definition af betingelserne for krav om tillæg til kapitalgrundlaget for at sikre, at reglerne anvendes ensartet på tværs af medlemsstaterne, og for at sikre, at markedet fungerer korrekt.

- (9) Krav om yderligere kapitalgrundlag pålagt af de kompetente myndigheder bør fastsættes i forhold til et instituts specifikke situation og bør begrundes behørigt. Der kan kun pålægges krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risici eller risikoelementer, som udtrykkeligt er udelukket fra eller udtrykkeligt ikke er omfattet af kapitalgrundlagskravene i forordning (EU) nr. 575/2013, i det omfang dette anses for nødvendigt på baggrund af et instituts specifikke situation. Disse krav bør i rangeringen af kapitalgrundlagskrav placeres over minimumskravene til kapitalgrundlag og under det kombinerede bufferkrav. Den institutspecifikke karakter af de yderligere kapitalgrundlagskrav bør forhindre, at de anvendes som et redskab til at imødegå makroprudentielle eller systemiske risici. Dette bør dog ikke afholde de kompetente myndigheder fra at imødegå, herunder ved hjælp af yderligere kapitalgrundlagskrav, de risici, som individuelle institutter påtager sig som følge af deres aktiviteter, herunder de risici, der afspejler visse økonomiske faktorer eller markedsudviklingens indvirkning på et individuelt instituts risikoprofil.
- (9a) Der bør ved tilsynskontrollen og vurderingen tages hensyn til institutternes størrelse, struktur og interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet. Har forskellige institutter lignende risikoprofiler, f.eks. fordi de har lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer, eller fordi de er tilsluttet samme institutsikringsordning, bør de kompetente myndigheder kunne tilpasse metoden i forbindelse med kontrol- og vurderingsprocessen for at tage højde for de fælles karakteristika og risici for institutter med samme risikoprofil. En sådan tilpasning bør dog hverken forhindre de kompetente myndigheder i at tage behørigt hensyn til de specifikke risici, der påvirker hvert institut, eller ændre den institutspecifikke karakter af de pålagte foranstaltninger.

- (10) Gearingsgradkravet er parallelt med de risikobaserede kapitalgrundlagskrav. Tillæg til kapitalgrundlaget pålagt af kompetente myndigheder for at imødegå risikoen for overdreven gearing bør derfor lægges til minimumskravet til gearingsgrad og ikke til minimumskravet til risikobaseret kapitalgrundlag. Desuden bør det tillades, at egentlig kernekapital, som institutter bruger til at opfylde krav vedrørende gearing, bruges til at opfylde kravene til risikobaseret kapitalgrundlag, herunder de kombinerede bufferkrav.
- (11) De kompetente myndigheder bør have mulighed for at meddele et institut en eventuel regulering af den kapital, som dette institut forventes at råde over ud over minimumskravene til kapitalgrundlag, de yderligere kapitalgrundlagskrav og de kombinerede bufferkrav, hvis det skal kunne håndtere fremadrettede stressscenarier. Eftersom denne vejledning udgør et kapitalmål, bør det anses for at være placeret over kapitalgrundlagskravene og det kombinerede bufferkrav, og manglende opfyldelse af et sådant mål bør ikke udløse restriktionerne på udlodning, jf. artikel 141 i direktiv 2013/36/EU. Eftersom vejledningen om yderligere kapitalgrundlag afspejler de tilsynsmæssige forventninger, bør der i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 hverken fastsættes obligatoriske oplysningskrav vedrørende vejledningen eller forbud mod, at de kompetente myndigheder anmoder om at få udleveret vejledningen. Hvis et institut gentagne gange undlader at opfylde kapitalmålet, bør den kompetente myndighed kunne træffe tilsynsforanstaltninger og om nødvendigt stille krav om yderligere kapitalgrundlag.

- (12) Respondenter i Kommissionens opfordring til indsendelse af dokumentation om EU's regelsæt for finansielle tjenesteydelser påpegede, at rapporteringsbyrden vokser som følge af den systematiske rapportering, der kræves af kompetente myndigheder ud over kravene i forordning (EU) nr. 575/2013. Kommissionen bør udarbejde en rapport, hvori disse yderligere systematiske rapporteringskrav udpeges, og vurdere, om de er i overensstemmelse med det fælles regelsæt om indberetning med henblik på tilsyn.
- (13) Bestemmelserne i direktiv 2013/36/EU om renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er kædet sammen med de relevante bestemmelser i [forordning XX om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013], som kræver en længere gennemførelsesperiode for institutter. For at tilpasse anvendelsen af reglerne om renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter bør de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde de relevante bestemmelser i dette direktiv, finde anvendelse fra den samme dato som de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. [XX].
- (13a) Direktivet bør ikke forhindre medlemsstaterne i at gennemføre foranstaltninger i national ret, der har til formål at styrke det finansielle systems modstandsdygtighed som f.eks., men ikke udelukkende, grænser for forholdet mellem lånstørrelse og værdi, grænser for forholdet mellem gæld og indkomst, grænser for forholdet mellem gældsbetjening og indkomst og andre instrumenter, der vedrører udlånsstandarder.
- (14) Med henblik på at harmonisere beregningen af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter, når institutternes interne systemer til måling af denne risiko ikke er tilfredsstillende, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge enkeltdelene i en standardmetode gennem de reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. artikel 84, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- (15) For at forbedre de kompetente myndigheders udpegning af de institutter, som kan pådrage sig uforholdsmæssige tab i forbindelse med deres ikkehandelsmæssige aktiviteter som følge af potentielle renteændringer, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte de seks stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som alle institutter skal anvende, når de beregner ændringer i den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag, jf. artikel 98, stk. 5, og de fælles antagelser, som institutter skal indføre i deres interne systemer til brug for denne beregning, og med henblik på at fastlægge det potentielle behov for specifikke kriterier for udpegning af de institutter, for hvilke tilsynsforanstaltninger kan være nødvendige efter et fald i nettorenteindtægten som følge af renteændringer, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) Inden vedtagelsen af retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (19) Målene for dette direktiv, nemlig at styrke og forbedre allerede eksisterende EU-lovgivning for at sikre ensartet anvendelse af tilsynskrav, som finder anvendelse på kreditinstitutter og investeringsselskaber i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (21) For at sikre, at kontracykliske kapitalbuffere korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlånsvækst indebærer for banksektoren, bør kreditinstitutter og investeringsselskaber beregne deres institutspecifikke buffere som et vægtet gennemsnit af kontracykliske kapitalbuffersatser, der gælder i de lande, hvor de har deres krediteksponeringer. Hver medlemsstat bør derfor udpege en myndighed, der er ansvarlig for fastsættelsen af den kontracykliske buffersats for eksponeringer, der befinder sig i denne medlemsstat. I denne buffersats bør der tages hensyn til udlånsvæksten og ændringer i forholdet mellem det samlede udlån og BNP i den pågældende medlemsstat og alle andre variabler, som påvirker risiciene for det finansielle systems stabilitet.

- (22) Medlemsstaterne bør kunne kræve, at visse institutter ud over en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer har en systemisk buffer for at forebygge og begrænse systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, når der er risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Satsen for den systemiske buffer bør finde anvendelse på alle eksponeringer eller på en undergruppe af eksponeringer og på alle institutter eller en eller flere undergrupper af disse institutter, når institutter udviser lignende risikoprofiler i deres forretningsaktiviteter.
- (23) ESRB forventes at spille en afgørende rolle i koordineringen af makroprudentielle foranstaltninger og fremsendelsen af oplysninger om de planlagte makroprudentielle foranstaltninger i medlemsstaterne, navnlig ved at offentliggøre de vedtagne makroprudentielle foranstaltninger på sit websted og udveksle oplysninger mellem myndighederne efter meddelelse af de planlagte makroprudentielle foranstaltninger. For at sikre passende politiske løsninger blandt medlemsstaterne forventes ESRB at overvåge, at medlemsstaternes makroprudentielle politikker er tilstrækkelige og konsekvente, herunder ved at overvåge, om redskaberne anvendes på en konsekvent måde uden overlappninger.
- (23a) De relevante kompetente eller udpegede myndigheder bør sigte mod at undgå enhver overlappende eller inkonsekvent anvendelse af de makroprudentielle foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. De relevante kompetente eller udpegede myndigheder bør navnlig tage behørigt hensyn til, om de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, er overlappende eller inkonsekvente i forhold til andre eksisterende eller kommende foranstaltninger i henhold til artikel 124, 164 eller 458 i forordning (EU) nr. 575/2013.

- (23b) De kompetente eller udpegede myndigheder bør på grundlag af arten og fordelingen af risiciene forbundet med koncernens struktur være i stand til at fastsætte grundlaget eller grundlagene for anvendelse af O-SII-bufferen. I visse tilfælde kan det være hensigtsmæssigt for en kompetent eller udpeget myndighed at pålægge en O-SII-buffer udelukkende på et grundlag, der er under det højeste konsoliderede grundlag.
- (23c) Ifølge den metode til vurdering af G-SII'er, der er offentliggjort af Baselkomitéen, er et instituts fordringer og passiver på tværs af jurisdiktioner indikatorer for dets globale systemiske betydning og den indvirkning, som dets sammenbrud kan have på det globale finansielle system. Disse indikatorer afspejler de særlige problemer, f.eks. vedrørende de større vanskeligheder med at koordinere afviklingen af institutter med betydelig grænseoverskridende virksomhed. De fremskridt, der er gjort med hensyn til den fælles tilgang til afvikling som følge af styrkelsen af det fælles regelsæt og oprettelsen af den fælles afviklingsmekanisme, har udviklet evnen til at sørge for en velordnet afvikling af grænseoverskridende koncerner inden for bankunionen betydeligt. Uanset kompetente eller udpegede myndigheders kapacitet til at udøve deres tilsynsvurdering bør der derfor beregnes et alternativt tal, som afspejler disse fremskridt, og de kompetente eller udpegede myndigheder bør tage hensyn hertil, når de vurderer kreditinstitutters systemiske betydning uden at påvirke de data, der leveres til Baselkomitéen med henblik på fastlæggelsen af internationale nævnere. EBA bør udarbejde ajourførte udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den yderligere metode til identifikation af G-SII'er for at muliggøre anerkendelse af den integrerede europæiske afviklingsrammes særlige kendetegn i forbindelse med den fælles afviklingsmekanisme. Denne ajourførte metode anvendes alene til kalibrering af G-SII-bufferen.
- (24) Direktiv 2013/36/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2013/36/EU

I direktiv 2013/36/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

a) stk. 5 ændres således:

1) Nr. 4) udgår.

1a) Nr. 6) affattes således:

"6) i Tyskland: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", "Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes Brandenburg", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK", "Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank – Förderbank", "Thüringer Aufbaubank", foretagender, der i medfør af "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber".

1b) Nr. 14) affattes således:

"14) i Litauen: "kredito unijos" bortset fra "centrinės kredito unijos"."

1c) Nr. 16) affattes således:

"16) i Nederlandene: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV" og kredietunies".

2) Følgende tilføjes som nr. 24):

"24) i Kroatien: "kreditne unije" og "Hrvatska banka za obnovu i razvitak"."

3) Følgende tilføjes som nr. 25):

"25) i Malta: "The Malta Development Bank"."

4) Følgende tilføjes som nr. 26):

"26) i Irland: "the Strategic Banking Corporation of Ireland"."

b) []

c) Stk. 6 affattes således:

"6. De enheder, som omhandles i nærværende artikels stk. 5, nr. 1) og nr. 3)-24), betragtes som finansieringsinstitutter i forbindelse med artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3."

2) Artikel 3 affattes således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende numre:

"60) "afviklingsmyndighed": en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU

61) "globalt systemisk vigtigt institut" (G-SII): et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 132), i forordning (EU) nr. 575/2013

62) "globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut" (tredjelands-G-SII): et tredjelands-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 133), i forordning (EU) nr. 575/2013

63) "koncern": en koncern som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 137), i forordning (EU) nr. 575/2013

64) "tredjelandskoncern": en koncern, hvor moderselskabet er etableret i et tredjeland."

b) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Hvis et krav eller en tilsynsbeføjelse i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, omfatter udtrykkene "institut", "moderinstitut i en medlemsstat", "moderinstitut i Unionen" og "moderselskab" også:

a) finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 21a, og

b) udpegede institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, hvis det pågældende moderholdingselskab ikke er underlagt godkendelse i overensstemmelse med 21a, stk. 3a

c) finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber eller institutter udpeget i henhold til artikel 21a, stk. 5, litra d)

til sikring af, at kravene finder anvendelse, og at tilsynsbeføjelserne udøves på konsolideret eller delkonsolideret grundlag i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013."

3) Artikel 4, stk. 8, affattes således:

"8. Medlemsstaterne sikrer, at når andre myndigheder end de kompetente myndigheder har beføjelse til at forestå afvikling, skal disse andre myndigheder arbejde tæt sammen med og konsultere de kompetente myndigheder om udarbejdelsen af afviklingsplanerne og i alle andre tilfælde, hvor dette er påkrævet i henhold til dette direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁶ eller forordning (EU) nr. 575/2013."

4) Artikel 8, stk. 2, litra b), affattes således:

"b) de krav, som finder anvendelse på aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificerede kapitalandele, eller, såfremt der ikke er nogen kvalificerede andele, på de 20 største aktionærer eller selskabsdeltagere, jf. artikel 14, og".

5) I artikel 9 tilføjes følgende nye stykker:

"3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA de nationale love, der udtrykkeligt tillader andre virksomheder end kreditinstitutter erhvervsmæssigt at tage imod indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden.

4. I henhold til denne artikel må medlemsstaterne ikke fritage kreditinstitutter fra dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013."

⁶ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- 6) Artikel 10 affattes således:

"Artikel 10

Driftsplan og organisationsstruktur

Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med angivelse af arten af de påtænkte forretninger og kreditinstituttets organisationsstruktur, herunder angivelse af moderselskaber, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber inden for koncernen."

- 7) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af et kreditinstitut ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed i overensstemmelse med kriterierne i artikel 23, stk. 1. Artikel 23, stk. 2 og 3, og artikel 24 finder anvendelse."

- 8) Artikel 18, litra d), affattes således:

"d) ikke længere opfylder tilsynskravene i tredje, fjerde eller sjette del, bortset fra kravene i artikel 92a og 92b, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som dets indskydere har betroet det."

- 9) Følgende indsættes som artikel 21a og artikel 21b:

"Artikel 21a

Godkendelse af finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber

1. Finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel. Andre finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel, hvis de er forpligtede til at efterkomme dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 på delkonsolideret grundlag.
2. Med henblik på stk. 1 skal finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, jf. nævnte stykke, give den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret, følgende oplysninger:
 - a) organisationsstrukturen for den koncern, hvori det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab indgår, med klar angivelse af dens datterselskaber og eventuelle moderselskaber, samt placeringen og den type aktivitet, de enkelte enheder udøver i koncernen
 - b) oplysninger om nomineringen af mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, og overholdelse af kravene i artikel 121 om direktørers kvalifikationer
 - c) oplysninger om overholdelse af kriterierne fastsat i artikel 14 vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere, hvis det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab har et kreditinstitut som datterselskab

- d) den interne organisation og fordelingen af opgaver inden for koncernen
- e) alle andre oplysninger, der kan være nødvendige for at udføre de vurderinger, der er omhandlet i stk. 3 og 3a.

Hvis godkendelsen af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab foretages samtidig med vurderingen, jf. artikel 22, foretager den kompetente myndighed med henblik på denne artikel efter omstændighederne koordinationen med den konsoliderende tilsynsmyndighed udpeget i overensstemmelse med artikel 111 og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. I dette tilfælde suspenderes vurderingsperioden, jf. artikel 22, stk. 3, andet afsnit, i en periode på mere end 20 arbejdsdage, indtil proceduren i nærværende artikel er afsluttet.

3. Godkendelse tildeles kun et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til denne artikel, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige med henblik på at opfylde kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, og de er navnlig effektive til at:
 - i) koordinere alle det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs datterselskaber, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt institutter, der er datterselskaber
 - ii) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen og
 - iii) håndhæve koncernens politikker, der er fastsat af det finansielle moderholdingselskab eller det blandede finansielle moderholdingselskab i hele koncernen

- b) organisationsstrukturen i den koncern, hvori det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab indgår, hindrer ikke eller forhindrer ikke på anden måde effektivt tilsyn med institutter, der er datterselskaber, eller moderinstitutter for så vidt angår de individuelle, konsoliderede og eventuelt delkonsoliderede forpligtelser, de er underlagt. I vurderingen af dette kriterium tages der hensyn til bl.a. positionen af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab i en koncern med flere niveauer, ejerstrukturen og den rolle, det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab har i koncernen
- c) kriterierne i artikel 14 og kravene i artikel 121 er opfyldt.

3a. Godkendelse af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab i henhold til denne artikel er ikke påkrævet, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) det finansielle holdingselskabs hovedaktivitet består i at erhverve kapitalandele i datterselskaber, eller i tilfælde af et blandet finansielt holdingselskab, dets hovedaktivitet for så vidt angår institutter eller finansieringsinstitutter består i at erhverve kapitalandele i datterselskaber
- b) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er ikke udpeget som afviklingsenhed i en af koncernens afviklingskoncerner i overensstemmelse med afviklingsstrategien fastsat af den relevante afviklingsmyndighed i henhold til direktiv 2014/59/EU
- c) et kreditinstitut, der er datterselskab, er udpeget som ansvarligt med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret grundlag og har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at indfri disse forpligtelser på en effektiv måde

- d) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab tager ikke del i ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der påvirker koncernen eller dens datterselskaber, der er institutter eller finansieringsinstitutter
- e) der er ikke nogen hindringer for et effektivt tilsyn med koncernen på konsolideret grundlag.

Finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er fritaget for godkendelse i henhold til dette stykke, er ikke udelukket fra konsolideringens afgrænsning som fastsat i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013.

- 4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed udpeget i overensstemmelse med artikel 111 overvåger løbende overholdelsen af betingelserne omhandlet i stk. 3 eller eventuelt stk. 3a. Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber meddeler den konsoliderende tilsynsmyndighed fastsat i overensstemmelse med artikel 111 de oplysninger, som de har behov for, således at de løbende kan overvåge koncernens organisationsstruktur og overholdelse af betingelserne omhandlet i stk. 3 eller eventuelt stk. 3a. Den konsoliderende tilsynsmyndighed deler disse oplysninger med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret.
- 5. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed har konstateret, at betingelserne i stk. 3 ikke er opfyldt eller ikke længere opfyldes, underlægges det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab passende tilsynsforanstaltninger for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet af det konsoliderede tilsyn og overholdelse af kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret grundlag. I tilfælde af et blandet finansielt holdingselskab tages der for så vidt angår tilsynsforanstaltningerne navnlig hensyn til virkningerne for det finansielle konglomerat.

Tilsynsforanstaltningerne kan bestå i:

- a) suspension af udøvelsen af de stemmerettigheder, der er knyttet til det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs aktier
 - b) udstedelse af påbud eller sanktioner mod det finansielle holdingselskab, det blandede finansielle holdingselskab eller medlemmerne af ledelsesorganet og lederne, jf. dog artikel 65-72
 - c) afgivelse af instrukser eller udstikning af retningslinjer rettet til det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab om at overføre kapitalinteresserne i de datterselskaber, som er institutter, til sine aktionærer
 - d) udpegning på foreløbigt grundlag af et andet finansielt holdingselskab, blandet finansielt holdingselskab eller institut inden for samme koncern som ansvarligt for overholdelsen af kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret grundlag
 - e) begrænsning af eller forbud mod udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer
 - f) krav om, at finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber afhænder eller begrænser kapitalandele i institutter eller enheder i den finansielle sektor
 - g) krav om, at finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber forelægger en plan for øjeblikkelig fornyet overholdelse.
6. Hvis den konsoliderende myndighed har fastslået, at betingelserne i artikel 3a ikke længere er opfyldt, søger det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab om godkendelse i henhold til denne artikel.

7. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, samarbejder de to myndigheder i fuldt samråd med henblik på at træffe beslutninger om godkendelse og fritagelse for godkendelse, jf. henholdsvis stk. 3 og stk. 3a, samt om tilsynsforanstaltningerne i stk. 5 og 6. Den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejder en vurdering af de forhold, som, alt efter hvad der er relevant, er omhandlet i stk. 3, 3a, 5 og 6, og sender denne vurdering til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. De to myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for inden for to måneder fra datoen for modtagelsen af ovennævnte vurdering at nå frem til en fælles beslutning.

Den fælles beslutning skal være behørigt dokumenteret, og det skal af beslutningen fremgå, hvordan den er begrundet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab den fælles beslutning.

I tilfælde af uenighed afstår den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, fra at træffe beslutning og henviser sagen til EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer beslutning senest efter en måned. De berørte kompetente myndigheder træffer en fælles beslutning i overensstemmelse med EBA's beslutning. Efter udløbet af perioden på to måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

- 7a. Med henblik på beslutningerne eller de fælles beslutninger i stk. 3, 3a, 5 og 6, alt efter hvad der er relevant, kræves der samtykke fra koordinatoren i tilfælde af blandede finansielle holdingselskaber, hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er fastlagt i overensstemmelse med artikel 111, eller hvis den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab er etableret, er forskellig fra den koordinator, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2002/87/EF. Hvis der kræves samtykke fra koordinatoren, bilægges uenigheder af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder, der træffer beslutning inden for en frist på en måned. Beslutninger, fælles beslutninger eller bilæggelser berører ikke forpligtelserne i henhold til direktiv 2002/87/EF eller 2009/138/EF.
8. Hvis godkendelse af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til denne artikel afvises, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed ansøgeren om beslutningen og den i denne beslutning indeholdte begrundelse senest fire måneder efter ansøgningens modtagelse eller, hvis denne er ufuldstændig, senest fire måneder efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe beslutning.

Der træffes under alle omstændigheder beslutning om at meddele eller afvise godkendelse inden for en frist på seks måneder efter ansøgningens modtagelse. Afvisningen kan om nødvendigt ledsages af enhver af de i stk. 5 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 21b

Intermediært moderselskab i Unionen

1. To eller flere institutter i Unionen, som indgår i den samme tredjelandskoncern, skal have et fælles intermediært moderselskab, som er oprettet i Unionen.
- 1a. De kompetente myndigheder kan tillade, at de institutter, der er omhandlet i stk. 1, har to intermediære moderselskaber i Unionen, hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at et fælles intermediært moderselskab i Unionen ville være uforeneligt med et obligatorisk krav i henhold til reglerne i det tredjeland, hvor tredjelandskoncernens øverste moderselskab har sit hovedkontor.
2. Et intermediært moderselskab i Unionen er et kreditinstitut, som er meddelt tilladelse i henhold til artikel 8, eller et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a.

Uanset første afsnit kan henholdsvis det intermediære moderselskab i Unionen eller det andet intermediære moderselskab i Unionen, hvis ingen af de institutter, der er omhandlet i stk. 1, er et kreditinstitut, eller det andet intermediære moderselskab skal være oprettet i forbindelse med investeringsaktiviteter for at opfylde et obligatorisk krav som omhandlet i stk. 1a, være et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU.

3. Stk. 1, 1a og 2 finder ikke anvendelse, såfremt den samlede værdi af tredjelandskoncernens aktiver i Unionen er lavere end 40 mia. EUR.

4. I denne artikel omfatter den samlede værdi af tredjelandskoncernens aktiver i Unionen summen af følgende:
- a) beløbet for de samlede aktiver tilhørende hvert af tredjelandskoncernens institutter i Unionen ifølge deres konsoliderede balance eller det beløb, der følger af de enkelte balancer, hvis et instituts balance ikke er konsolideret, og
 - b) beløbet for de samlede aktiver tilhørende hver af tredjelandskoncernens filialer, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed i Unionen i henhold til artikel 47.
5. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende oplysninger om hver af de tredjelandskoncerner, der driver virksomhed i deres jurisdiktion:
- a) navnene på de institutter, som tilhører tredjelandskoncerner, og som er underlagt tilsyn, og beløbene for deres samlede aktiver
 - b) navnene på de filialer, som i henhold til artikel 47 er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat, og beløbene for deres samlede aktiver samt de typer af aktiviteter, de har tilladelse til at udføre
 - c) navnet på ethvert intermediært moderselskab i Unionen, som er oprettet i den pågældende medlemsstat, og dets retlige form samt navnet på den tredjelandskoncern, som det er en del af.

6. EBA offentliggør på sit websted en liste over alle de tredjelandskoncerner, der driver virksomhed i Unionen, og deres intermediære moderselskab eller moderselskaber i Unionen, alt efter hvad der er relevant.

De kompetente myndigheder sikrer, at hvert institut under deres jurisdiktion, der er del af en tredjelandskoncern, opfylder en af følgende betingelser:

- a) det har et intermediært moderselskab i Unionen
 - b) det er et intermediært moderselskab i Unionen
 - c) det er tredjelandskoncernens eneste institut i Unionen, eller
 - d) det er del af en tredjelandskoncern, hvis samlede værdi af aktiver i Unionen er lavere end 40 mia. EUR.
7. Uanset stk. 1 skal koncerner, der driver virksomhed gennem mere end et institut i Unionen, og hvis samlede aktiver andrager 40 mia. EUR eller mere, den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden] have et intermediært moderselskab i Unionen eller i det i stk. 1a omhandlede tilfælde to intermediære moderselskaber i Unionen senest den ... [anvendelsesdatoen for dette direktiv + fire år].
8. Senest den ... [anvendelsesdatoen for dette direktiv + seks år] reviderer Kommissionen efter høring af EBA de krav, der pålægges institutterne i medfør af denne artikel, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. Denne rapport vurderer:
- a) om kravene i denne artikel er anvendelige, nødvendige og forholdsmæssige, eller om andre foranstaltninger ville være mere hensigtsmæssige
 - b) om de krav, der stilles til institutterne i medfør af denne artikel, bør revideres for at afspejle bedste internationale praksis."

10) Artikel 23, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) omdømme, viden, kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, hos de medlemmer af ledelsesorganet, som kommer til at lede kreditinstituttets virksomhed som følge af den påtænkte erhvervelse".

11) Artikel 47 affattes således:

a) Efter stk. 1 indsættes som stk. 1a:

"1a. Medlemsstaterne kræver, at filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i et tredjeland, mindst en gang om året indberetter følgende oplysninger til de kompetente myndigheder:

- a) de samlede aktiver svarende til aktiviteterne i den filial, som er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat
- b) oplysninger om de likvide midler, som står til rådighed for filialen, navnlig rådighed over likvide midler i EU-valutaer
- c) det kapitalgrundlag, som står til rådighed for filialen
- d) de indskudsbeskyttelsesordninger, der står til rådighed for filialens indskydere
- e) deres risikostyringsordninger

- f) ledelsesordningerne, herunder personer med nøglefunktioner i forhold til filialens aktiviteter
 - g) de genopretningsplaner, filialen er omfattet af, og
 - e) alle andre oplysninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige med henblik på en alsidig overvågning af filialens aktiviteter."
- b) Stk. 2 affattes således:

"2. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

- a) enhver tilladelse til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland, og alle efterfølgende ændringer af sådanne tilladelser
- b) de regelmæssigt rapporterede samlede aktiver, der kan tilskrives, og de samlede passiver svarende til de filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland, som er meddelt tilladelse, og
- c) navnet på den tredjelandskoncern, som en filial, der er meddelt tilladelse, tilhører.

EBA offentliggør på sit websted en liste over alle tredjelandsfilialer, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed i medlemsstaten, med angivelse af medlemsstaten."

- c) Følgende tilføjes som stk. 2a efter stk. 2:

"2a. De kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, som har deres hovedkontor i et tredjeland, og de kompetente myndigheder for institutter, som er del af den samme tredjelandskoncern, samarbejder tæt om at sikre, at alle tredjelandskoncernens aktiviteter i Unionen er underlagt et omfattende tilsyn for at forhindre omgåelse af krav, som finder anvendelse på tredjelandskoncerner i medfør af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 575/2013, og negativ indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen.

EBA letter samarbejdet mellem de kompetente myndigheder, jf. første afsnit, herunder når de kontrollerer, om den i artikel 21b, stk. 3, nævnte tærskel er overholdt."

11a) Følgende tilføjes som ny artikel 58a:

"Artikel 58a

Videregivelse af oplysninger til internationale og europæiske organer

1. Uanset artikel 53, stk. 1, og artikel 54 kan de kompetente myndigheder med forbehold af betingelserne i stk. 2-5 videregive eller dele visse oplysninger med:
 - a) Den Internationale Valutafond og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor
 - b) Den Internationale Betalingsbank med henblik på kvantitative konsekvensanalyser
 - c) Rådet for Finansiell Stabilitet med henblik på dets tilsynsfunktion
 - d) Europa-Kommissionen
 - e) den europæiske stabilitetsmekanisme og den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet og

- f) afviklingsmyndighederne og Den Fælles Afviklingsinstans.
2. De kompetente myndigheder må kun dele fortrolige oplysninger på udtrykkelig anmodning af det relevante organ, når mindst følgende betingelser er opfyldt:
- a) anmodningen er behørigt begrundet henset til de specifikke opgaver, der udføres af det anmodende organ i overensstemmelse med dets lovbestemte mandat
 - b) anmodningen er tilstrækkelig præcis med hensyn til de anmodede oplysningers art, omfang og form samt den måde, hvorpå de videregives eller fremsendes
 - c) de anmodede oplysninger er strengt nødvendige for udførelsen af det anmodende organs specifikke opgaver og går ikke videre end de lovbestemte opgaver, som er pålagt det anmodende organ
 - d) oplysningerne fremsendes eller videregives udelukkende til de personer, som er involveret direkte i udførelsen af den specifikke opgave
 - e) de personer, som har adgang til oplysningerne, er bundet af krav om tavshedspligt, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1.
3. Hvis anmodningen fremsættes af en af de enheder, som er omhandlet i stk. 1, litra a)-e), må de kompetente myndigheder kun fremsende samlede eller anonymiserede oplysninger og kun dele andre oplysninger i den kompetente myndigheds lokaler.
4. Hvis anmodningen fremsættes af en af de myndigheder, som er omhandlet i stk. 1, litra f), skal enhver fremsendelse af oplysninger ske ved hjælp af sikre kommunikationskanaler mellem den kompetente myndighed og den anmodende myndighed.

5. I det omfang videregivelsen af oplysninger indebærer behandling af personoplysninger, skal den anmodende myndigheds behandling overholde de gældende krav i forordning (EU) nr. 2016/679."

11b) Artikel 64, stk. 1, affattes således:

"De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsynsbeføjelser til at gribe ind i institutternes, de finansielle holdingselskabers og de blandede finansielle holdingselskabers virksomhed, der er nødvendige, for at de kan udøve deres opgaver, herunder navnlig retten til at inddrage en tilladelse i henhold til artikel 18, de nødvendige beføjelser i henhold til artikel 102, de beføjelser, der er fastsat i artikel 104 og 105, og de beføjelser til at træffe foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 21a."

11c) I artikel 66, stk. 1, tilføjes følgende som litra e):

"e) manglende ansøgning om godkendelse i strid med artikel 21a eller enhver anden misligholdelse af de krav, som er fastsat i artikel 21a."

11d) I artikel 67, stk. 1, tilføjes følgende som litra q):

"q) et moderinstitut, et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab ikke træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre overholdelse af de tilsynsmæssige krav, som er fastsat i tredje, fjerde, sjette eller syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 eller pålagt efter artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv på konsolideret eller delkonsolideret grundlag."

12) Artikel 75, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der videregives i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i artikel 450, stk. 1, litra g), h), i) og k), i forordning (EU) nr. 575/2013, og anvender dem til at benchmark aflønningstendenser og praksisser. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA."

13) Artikel 84 affattes således:

"Artikel 84

Renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører interne systemer eller anvender standardmetoden til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører systemer til at vurdere og overvåge de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af kreditspænd, som påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.
3. De kompetente myndigheder kan kræve, at et institut anvender den i stk. 1 omhandlede standardmetode, såfremt de interne systemer, som det pågældende institut har indført med henblik på at vurdere de i stk. 1 omhandlede risici, ikke er tilfredsstillende.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for i forbindelse med denne artikel at fastsætte detaljerne vedrørende en standardmetode, som institutter kan anvende til at vurdere de i stk. 1 omhandlede risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [et år efter direktivets ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udsteder retningslinjer for at præcisere:

- a) kriterierne for vurderingen ved hjælp af et instituts interne system af de risici, der er omhandlet i stk. 1
- b) kriterierne for institutternes identifikation, styring og afbødning af de risici, der er omhandlet i stk. 1
- c) kriterierne for institutternes vurdering og overvågning af de risici, der er omhandlet i stk. 2
- d) kriterierne for at bestemme, hvilke af de interne systemer, som institutter gennemfører i forbindelse med stk. 1, der ikke er tilfredsstillende, jf. stk. 3.

EBA udsteder disse retningslinjer senest den [et år efter direktivets ikrafttræden]."

14) Artikel 85, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter gennemfører politikker og processer til vurdering og håndtering af eksponeringen for operationel risiko, herunder modelrisici og risici som følge af outsourcing, og til dækning af sjældne og meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer."

15) Artikel 92 affattes således:

a) Stk. 1 udgår.

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

"Medlemsstaterne sikrer, at institutter, når de udformer og anvender politikker for den samlede løn, der omfatter løn og skønsmæssige pensioner for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, efterlever følgende krav på en måde og i et omfang, som svarer til deres størrelse og interne organisation og til deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet."

c) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Med henblik på stk. 2 omfatter kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, mindst:

- a) alle medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse
- b) medarbejdere med ledelsesansvar i forhold til instituttets kontrolfunktioner og væsentlige afdelinger
- d) medarbejdere, som har ret til en betydelig aflønning i det foregående regnskabsår, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) medarbejderens aflønning er lig med eller højere end 500 000 EUR og den gennemsnitlige aflønning af instituttets ledelsesorgan og daglige ledelse, jf. litra a)
 - ii) medarbejderen udfører sit arbejde i en væsentlig afdeling, og arbejdet er af en art, der har væsentlig indflydelse på den relevante afdelings risikoprofil."

16) Artikel 94 affattes således:

a) Stk. 1, litra l), nr. i), affattes således:

"aktier eller, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur, tilsvarende ejerskabsinteresser eller instrumenter baseret på aktier eller, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur, tilsvarende ikkelikvide instrumenter."

aa) Stk. 2 affattes således:

"EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke kategorier af instrumenter der opfylder betingelserne i stk. 1, litra l), nr. ii).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastsætter kriterier til med henblik på at identificere medarbejdere, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, jf. artikel 92, stk. 3, at definere følgende:

- a) ledelsesmæssigt ansvar, kontrolfunktioner og væsentlige afdelinger
- b) væsentlig afdeling og væsentlig indflydelse på den relevante afdelings risikoprofil og
- c) andre kategorier af medarbejdere, som ikke udtrykkeligt er anført i artikel 92, stk. 3, men hvis aktiviteter har indflydelse på instituttets risikoprofil, der forholdsmæssigt er lige så væsentlig som de medarbejderkategoriers indflydelse, der er omhandlet heri.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [seks måneder efter direktivets ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

b) Følgende stykker tilføjes:

"3. Uanset stk. 1 finder kravene i litra l), litra m) og litra o), andet afsnit, som minimum ikke anvendelse på:

- a) et institut, som ikke er et stort institut som defineret i artikel 430a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvis aktivers værdi i gennemsnit og på et individuelt eller, hvor dette er relevant, på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 er lig med eller lavere end 5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for det indeværende regnskabsår
- b) en medarbejder, hvis årlige variable aflønning ikke overstiger 50 000 EUR og ikke udgør mere end en tredjedel af den pågældende medarbejders samlede årsløn. Med henblik på dette stykke kan medlemsstaterne ændre de heri anførte tærskler under hensyntagen til særlige omstændigheder ved aflønningspraksis på det relevante nationale marked og de pågældende medarbejderes ansvar og jobprofil.

3a. En medlemsstat kan:

- a) sænke den i stk. 3, litra a), omhandlede tærskel for institutter, der ikke er store institutter som defineret i artikel 430a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, under hensyntagen til arten og omfanget af deres aktiviteter, deres interne organisation eller, hvis relevant, karakteristikaene for den koncern, som de tilhører, eller
- b) øge den i stk. 3, litra a), omhandlede tærskel til højst 15 mia. EUR, forudsat at instituttet ikke er et stort institut som defineret i artikel 430a, stk. 1, i forordning EU) nr. 575/2013, og at det opfylder kravene i artikel 430a, stk. 4, litra b)-e), i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Senest den [fire år efter direktivets ikrafttræden] gennemgår og aflægger Kommissionen i nært samarbejde med EBA rapport om anvendelsen af stk. 3 og 3a og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

5. EBA vedtager retningslinjer, som letter gennemførelsen af stk. 3 og 3a og sikrer, at de anvendes konsekvent."

17) Artikel 97 affattes således:

- a) Stk. 1, litra b), udgår.
- b) Følgende indsættes som stk. 4a efter stk. 4:

"4a. De kompetente myndigheder kan skræddersy metoder til anvendelsen af den kontrol- og vurderingsproces, som er omhandlet i stk. 1, for at tage hensyn til institutter med en lignende risikoprofil, såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af eksponeringer. Sådanne skræddersyede metoder kan omfatte risikoorienterede benchmarks og kvantitative indikatorer og skal åbne mulighed for behørig hensyntagen til de specifikke risici, som hvert enkelt institut er eksponeret for, og må ikke berøre den institutspecifikke art af de i overensstemmelse med artikel 104a pålagte foranstaltninger.

De kompetente myndigheder underretter EBA, såfremt de anvender skræddersyede metoder i medfør af dette stykke. EBA overvåger tilsynspraksis og udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere, hvordan tilsvarende risikoprofiler bør vurderes med henblik på dette stykke, og sikre ensartet og forholdsmæssig anvendelse af lignende institutskræddersyede metoder i hele Unionen. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

18) Artikel 98 affattes således:

a) I stk. 1 udgår litra j).

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, omfatter institutternes eksponering for renterisici som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter. De kompetente myndigheder udøver som minimum tilsynsbeføjelser i følgende tilfælde, medmindre de på grundlag af den kontrol og vurdering, der er omhandlet i dette stykke, mener, at instituttets håndtering af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er hensigtsmæssig, og at instituttet ikke i overdreven grad er eksponeret for renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter:

- a) når der er tale om et institut, hvor den økonomiske værdi af dets kapitalgrundlag, jf. artikel 84, stk. 1, falder med mere end 15 % af dets kernekapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne som anført i et af de seks stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter
- b) når instituttet oplever en stor nedgang i sine nettorenteindtægter som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne som anført i et af de to stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter, jf. artikel 448, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Med henblik på dette stykke forstås ved "tilsynsmæssige beføjelser" følgende:

- a) beføjelserne i artikel 104, stk. 1
- b) beføjelsen til at pålægge andre modellerings- og parameterantagelser end dem, som EBA har identificeret i medfør af artikel 98, stk. 5a, litra b), og som institutterne skal anvende i deres beregning af den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag i henhold til artikel 84, stk. 1."
- c) Som stk. 5a indsættes:

"5a. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende for så vidt angår stk. 5:

- a) seks stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter for hver valuta
- b) på baggrund af internationalt vedtagne tilsynsmæssige standarder fælles modellerings- og parameterantagelser, bortset fra adfærdsmæssige antagelser, som institutterne skal anvende i deres beregning af den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag i henhold til stk. 5, litra a), begrænset til:
 - i) behandlingen af instituttets eget kapitalgrundlag
 - ii) medtagelse, sammensætning og diskontering af rentefølsomme pengestrømme, som stammer fra instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster, herunder behandling af handelsmargener og andre spændkomponenter
 - iii) anvendelse af dynamiske og/eller statiske balancemodeller og den deraf følgende behandling af amortiserede og forfaldne positioner
- c) fælles modellerings- og parameterantagelser, som institutter skal anvende i deres beregning af nettorenteindtægt og af, hvad der udgør en "stor nedgang" med henblik på stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [et år efter direktivets ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

19) I artikel 99, stk. 2, udgår litra b).

20) Artikel 103 udgår.

21) Artikel 104 affattes således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Med henblik på artikel 97, artikel 98, stk. 4 og 5, artikel 101, stk. 4, og artikel 102 samt anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 har de kompetente myndigheder mindst følgende beføjelser:

- a) at stille krav om, at institutterne har et supplerende kapitalgrundlag, der er større end kravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, på de betingelser, der er fastsat i artikel 104a
- b) at stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, der iværksættes i overensstemmelse med artikel 73 og 74, styrkes
- c) at stille krav om, at institutterne forelægger en plan for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, og fastsætte en frist for dens gennemførelse, herunder forbedringer af den pågældende plan med hensyn til anvendelsesområde og frist
- d) at stille krav om, at institutterne anvender en bestemt nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene

- e) at begrænse institutternes forretningsområde, transaktioner eller netværk eller stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet
 - f) at stille krav om, at risikoen i forbindelse med institutternes virksomhed, produkter og systemer, herunder outsourcede aktiviteter, reduceres
 - g) at stille krav om, at institutterne begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten, når dette er uforeneligt med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag
 - h) at stille krav om, at institutterne anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget
 - i) at stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis dette forbud ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side
 - j) at indføre supplerende eller hyppigere rapporteringskrav, herunder rapportering om kapital- og likviditetspositioner
 - k) at indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsning af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver
 - l) at stille yderligere oplysningskrav."
- b) Stk. 2 affattes således:

"2. Med henblik på stk. 1, litra j), kan de kompetente myndigheder kun stille krav om yderligere eller hyppigere rapportering til institutter, såfremt de oplysninger, der skal rapporteres, ikke er overlappende, og de yderligere oplysninger er påkrævet med henblik på artikel 97-102. Yderligere oplysninger, der kan kræves af institutter, anses for overlappende, såfremt de samme eller væsentligt de samme oplysninger på anden måde allerede er rapporteret til den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed må ikke kræve, at et institut rapporterer yderligere oplysninger, såfremt det tidligere har modtaget oplysninger i et andet format eller en anden detaljeringsgrad, og det andet format eller den anden detaljeringsgrad ikke forhindrer den kompetente myndighed i at udarbejde oplysninger af samme kvalitet og pålidelighed som de yderligere oplysningers, som ellers ville blive rapporteret."

c) Stk. 3 udgår.

22) Følgende artikel 104a, 104b og 104c indsættes:

"Artikel 104a

Krav om yderligere kapitalgrundlag

1. De kompetente myndigheder stiller krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), såfremt de på grundlag af kontrollerne ifølge artikel 97 og 101 konstaterer en af følgende situationer for et enkelt institut:
 - a) instituttet er eksponeret for risici eller risikoelementer, som ikke er omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, jf. stk. 2
 - b) instituttet opfylder ikke kravene i artikel 73 og 74 i dette direktiv eller i artikel 393 i forordning (EU) nr. 575/2013, og det er usandsynligt, at andre tilsynsforanstaltninger vil være tilstrækkelige til at sikre, at disse krav kan opfyldes inden for et passende tidsrum

- c) reguleringerne, jf. artikel 98, stk. 4, anses for utilstrækkelige til at gøre det muligt for instituttet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsvilkår
- d) den vurdering, der er udført i henhold til artikel 101, stk. 4, har afdækket, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af den tilladte metode sandsynligvis medfører utilstrækkelige kapitalgrundlagskrav
- e) instituttet undlader gentagne gange at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt niveau af yderligere kapitalgrundlag til at dække den vejledning, som er blevet meddelt i henhold til artikel 104b, stk. 3.
- f) andre institutspecifikke situationer, som af den kompetente myndighed anses for at give anledning til væsentlige tilsynsmæssige betænkeligheder.

De kompetente myndigheder stiller kun krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), for at dække de risici, som individuelle institutter påtager sig som følge af deres aktiviteter, herunder de risici, der afspejler visse økonomiske faktorer eller markedsudviklingens indvirkning på et individuelt instituts risikoprofil.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), anses risici eller risikoelementer for ikke at være omfattet eller for ikke at være tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, såfremt den størrelse, type og fordeling af kapital, der anses for passende af den kompetente myndighed under hensyntagen til tilsynskontrollen af den vurdering, som instituttet har gennemført i overensstemmelse med artikel 73, stk. 1, er højere end instituttets kapitalgrundlagskrav, jf. tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

Med henblik på første afsnit vurderer de kompetente myndigheder under hensyntagen til det enkelte instituts risikoprofil de risici, som instituttet er eksponeret for, herunder:

- a) de risici eller risikoelementer, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke udtrykkeligt er nævnt i kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) de risici eller risikoelementer, som sandsynligvis undervurderes trods opfyldelse af de gældende krav i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

I det omfang risici eller risikoelementer er omfattet af overgangsbestemmelser eller overgangsordninger i dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013, anses de ikke for risici eller risikoelementer, som sandsynligvis undervurderes trods opfyldelse af de gældende krav i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

Med henblik på første afsnit omfatter det yderligere kapitalgrundlag alle væsentlige risici eller risikoelementer, som ikke er omfattet af eller ikke tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

Renterisici, der følger af positioner i forbindelse med ikkehandelsmæssige aktiviteter, kan som minimum anses for væsentlige i de tilfælde, der er nævnt i artikel 98, stk. 5, medmindre de kompetente myndigheder på grundlag af den kontrol og vurdering, der er omhandlet i samme stykke, mener, at instituttets håndtering af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er hensigtsmæssig, og at instituttet ikke i overdreven grad er eksponeret for renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter.

3. De kompetente myndigheder fastsætter det krævede niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), som forskellen mellem den kapital, der anses for passende i henhold til stk. 2, og kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.
4. Instituttet skal opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), med kapitalgrundlag, som opfylder følgende betingelser:
 - a) mindst tre fjerdedele af kravet om yderligere kapitalgrundlag opfyldes med kernekapital
 - b) mindst tre fjerdedele af kernekapitalen består af egentlig kernekapital.

Uanset første afsnit kan den kompetente myndighed pålægge instituttet at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag med en højere andel af kernekapital eller egentlig kernekapital efter behov og under hensyntagen til de specifikke forhold, der gør sig gældende for instituttet.

Kapitalgrundlag, som bruges til at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), må ikke anvendes til at opfylde nogen af kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, det kombinerede bufferkrav, jf. nærværende direktivs artikel 128, stk. 6, eller vejledningen om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104b.

Uanset tredje afsnit må kapitalgrundlag, som bruges til at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), som kompetente myndigheder har pålagt for at afhjælpe risici for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkeligt omfattet af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes til at opfylde det kombinerede bufferkrav, jf. dette direktivs artikel 128, stk. 6.

5. Den kompetente myndighed skal skriftligt over for hvert institut begrunde beslutningen om at stille krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), ved mindst at give en klar redegørelse for den udførlige vurdering af de elementer, der er omhandlet i stk. 1-4. Dette skal omfatte i det tilfælde, der er anført i stk. 1, litra e), en specifik begrundelse for, at indførelse af kapitalvejledningen ikke længere anses for tilstrækkelig.
6. []

Artikel 104b

Vejledning om yderligere kapitalgrundlag

1. I henhold til de strategier og processer, der er omhandlet i artikel 73, fastsætter institutter deres interne kapital på et passende kapitalgrundlagsniveau, som er tilstrækkeligt til at omfatte alle de risici, som et institut er eksponeret for, og til at sikre, at:
- a) konjunkturudsving ikke fører til overtrædelse af disse krav, og
 - b) instituttets kapitalgrundlag kan absorbere de potentielle tab, som følger af stressscenarier, herunder dem, der identificeres i forbindelse med stresstesten som led i tilsynsprocessen, jf. artikel 100.
2. De kompetente myndigheder fører regelmæssigt tilsyn med det niveau for intern kapital, der fastsættes af hvert institut i henhold til stk. 1, som led i de tilsyn og vurderinger, der gennemføres i henhold til artikel 97 og 101, herunder resultaterne af stresstest omhandlet i artikel 100.

I henhold til disse tilsyn fastsætter de kompetente myndigheder for hvert institut det overordnede kapitalgrundlag, som de anser for passende.

3. De kompetente myndigheder meddeler institutterne deres vejledning om tilsyn med yderligere kapitalgrundlag, som skal bestå af forskellen mellem det overordnede kapitalgrundlag, som de kompetente myndigheder anser for passende, og størrelsen på kapitalgrundlaget som påkrævet i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), og artikel 128, hvis denne forskel er positiv.
4. Kompetente myndigheders vejledning om yderligere kapitalgrundlag, jf. stk. 3, skal være institutspecifikke. Vejledningen kan kun omfatte risici, som er nævnt i yderligere kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 104a, i det omfang de omfatter aspekter af disse risici, som ikke allerede er omfattet af dette krav.
5. Ved manglende overholdelse af vejledningen, jf. stk. 3, hvor et institut opfylder kravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, udløser kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), og det kombinerede bufferkrav, jf. artikel 128, stk. 6, ikke restriktionerne i artikel 141.

Artikel 104c
Samarbejde med afviklingsmyndigheder

1. ☐
2. De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges institutter i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), og om en eventuel vejledning om yderligere kapitalgrundlag, som er meddelt institutterne i henhold til artikel 104b."
- 23) Artikel 105, litra d), udgår.
- 24) Artikel 108, stk. 3, udgår.
- 25) Artikel 109, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, opfylder de i afdeling II i dette kapitel fastsatte forpligtelser på konsolideret eller delkonsolideret grundlag for at sikre, at deres ordninger, processer og mekanismer som krævet i afdeling II i dette kapitel er konsekvente og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De kompetente myndigheder sikrer navnlig, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører sådanne ordninger, processer og mekanismer i de af deres datterselskaber, der ikke er omfattet af dette direktiv, herunder datterselskaber etableret i offshorefinanscentre. Disse ordninger, processer og mekanismer skal også være konsekvente og velintegrerede, og disse datterselskaber skal også kunne fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn.

3. De forpligtelser, der følger af afdeling II i dette kapitel vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af dette direktiv, finder ikke anvendelse, hvis moderinstituttet i Unionen over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af afdeling II strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor datterselskabet er etableret."

25a) I artikel 109 tilføjes som stk. 4:

"4. Aflønningskravene i artikel 92, 94 og 95 finder ikke anvendelse på et konsolideret grundlag i følgende tilfælde:

- a) datterselskaber, der er etableret i Unionen, hvis disse er omfattet af særlige aflønningskrav i overensstemmelse med andre EU-retlige instrumenter
- b) datterselskaber, der er etableret i et tredjeland, såfremt disse ville være omfattet af særlige aflønningskrav i overensstemmelse med andre EU-retlige instrumenter, hvis de var etableret i Unionen."

25b) Artikel 111 affattes således:

"Artikel 111

Fastlæggelse af den konsoliderende tilsynsmyndighed

1. Hvis et moderselskab er et moderkreditinstitut i en medlemsstat eller et moderkreditinstitut i Unionen, udøves tilsyn på konsolideret grundlag af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med dette moderselskab eller moderkreditinstituttet i Unionen på et individuelt grundlag.

Hvis et moderselskab er et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat eller et moderinvesteringsselskab i Unionen, og hvis ingen af dets datterselskaber er et kreditinstitut, udøves tilsyn på konsolideret grundlag af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med dette moderselskab eller moderinvesteringsselskabet i Unionen på et individuelt grundlag.

Hvis et moderselskab er et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat eller et moderinvesteringsselskab i Unionen, og hvis mindst ét af dets datterselskaber er et kreditinstitut, udøves tilsyn på konsolideret grundlag af den kompetente myndighed for kreditinstituttet eller, hvis der er flere kreditinstitutter, af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Hvis et instituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, udøves tilsyn på konsolideret grundlag af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med instituttet på et individuelt grundlag.
3. Hvis to eller flere institutter, som har tilladelse i Unionen, har samme finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, samme blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, samme finansielle moderholdingselskab i Unionen eller samme blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen, udøves tilsyn på konsolideret grundlag af:
 - a) den kompetente myndighed for kreditinstituttet, hvis der kun er ét kreditinstitut inden for samme koncern
 - b) den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum, hvis der er flere kreditinstitutter inden for samme koncern, eller
 - c) den kompetente myndighed for investeringsselskabet med den største samlede balancesum, hvis koncernen ikke omfatter nogen kreditinstitutter.

4. Hvis konsolidering er påkrævet i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 6, i forordning (EU) nr. 575/2013, udøves tilsyn på konsolideret grundlag af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum eller, hvis koncernen ikke omfatter nogen kreditinstitutter, af den kompetente myndighed for investeringsselskabet med den største samlede balancesum.
- 4a. Uanset stk. 1, tredje afsnit, stk. 3, litra b), og stk. 4, er den konsoliderende tilsynsmyndighed, såfremt en kompetent myndighed fører tilsyn på et individuelt grundlag med mere end ét kreditinstitut inden for samme koncern, den kompetente myndighed, som fører tilsyn på et individuelt grundlag med et eller flere kreditinstitutter inden for koncernen, hvis den samlede balancesum for disse kreditinstitutter, som er underlagt tilsyn, er højere end den samlede balancesum for de kreditinstitutter, som enhver anden kompetent myndighed fører tilsyn med på et individuelt grundlag.
- Uanset stk. 3, litra c), er den konsoliderende tilsynsmyndighed, såfremt en kompetent myndighed fører tilsyn på et individuelt grundlag med mere end ét investeringsselskab inden for samme koncern, den kompetente myndighed, som fører tilsyn på et individuelt grundlag med et eller flere af investeringsselskaberne inden for koncernen med den højeste balancesum i alt.
5. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at anvende kriterierne i stk. 1, 3 og 4 og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve tilsyn på konsolideret grundlag, hvis det vil være uhensigtsmæssigt at anvende kriterierne heri under hensyntagen til de berørte institutter og den relative betydning af deres aktiviteter i de relevante medlemsstater eller behovet for at sikre kontinuitet i den samme kompetente myndigheds tilsyn på konsolideret grundlag. I så fald har moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen, det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen eller instituttet med den største samlede balancesum, alt efter hvad der er relevant, ret til at blive hørt, inden de kompetente myndigheder træffer en beslutning.

6. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om enhver aftale, der falder ind under stk. 5."
- 26) Artikel 113 affattes således:

"Artikel 113

Fælles beslutninger om institutspecifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen skal gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning:
- a) om anvendelse af artikel 73 og 97 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede kapitalgrundlag svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og det krævede kapitalgrundlags størrelse med henblik på anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), på hver enhed i koncernen på konsolideret grundlag
 - b) om foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle væsentlige spørgsmål og undersøgelsesresultater vedrørende likviditetstilsyn, herunder tilstrækkeligheden af den strukturering og behandling af risici, som kræves i henhold til artikel 86, og behovet for institutspecifikke likviditetskrav i overensstemmelse med artikel 105
 - c) om en eventuel vejledning om tilsyn med yderligere kapitalgrundlag, som er fastsat i henhold til artikel 104b, stk. 3.

2. De i stk. 1 nævnte fælles beslutninger træffes:

- a) med henblik på stk. 1, litra a), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 104a for de andre relevante kompetente myndigheder
- b) med henblik på stk. 1, litra b), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport med en vurdering af kreditinstitutkoncernens likviditetsrisikoprofil i overensstemmelse med artikel 86 og 105
- c) med henblik på stk. 1, litra c), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 104b.

Der skal også i fælles beslutninger tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 73, 97, 104a og 104b.

De fælles beslutninger, jf. stk. 1, litra a) og b), skal fremgå af dokumenter, der indeholder de fulde begrundelser, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderinstituttet i Unionen. I tilfælde af uenighed hører den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

3. Foreligger der ikke en sådan fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for de frister, der er omhandlet i stk. 2, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutning om anvendelse af artikel 73, 86 og 97, artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105 på konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der er foretaget af de relevante kompetente myndigheder. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af de i stk. 2 nævnte frister indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioder i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningen om anvendelse af artikel 73, 86 og 97, og artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, på individuelt eller delkonsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Hvis en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af en af de i stk. 2 nævnte frister har indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de konsoliderende tilsynsmyndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioder i overensstemmelse med nævnte forordning. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder de fulde begrundelser, og skal tage hensyn til den risikovurdering og de synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i de i stk. 2 nævnte perioder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderinstituttet i Unionen.

Når EBA er blevet hørt, tager alle kompetente myndigheder hensyn til dens råd og redegør for enhver væsentlig afvigelse derfra.

4. De i stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning, jf. stk. 3, anses for at være endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

De i stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og enhver beslutning, der træffes, når der ikke foreligger en fælles beslutning i overensstemmelse med stk. 3, ajourføres én gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i denne artikel nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 73, 86, 97, artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105, med henblik på at lette de fælles beslutninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

26a) I artikel 115 tilføjes følgende nye stykke:

"3. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a, er etableret, indgås koordinerings- og samarbejdsordningerne, jf. stk. 1, også med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret."

27) Artikel 116 affattes således:

a) Følgende indsættes som stk. 1a efter stk. 1:

"1a. Med henblik på at lette opgaverne nævnt i artikel 112, stk. 1, artikel 114, stk. 1, og artikel 115, stk. 1, etablerer den konsoliderende tilsynsmyndighed også tilsynskollegier, når alle grænseoverskridende datterselskaber af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen har hovedkontor i tredjelande, forudsat at tredjelandenes tilsynsmyndigheder er omfattet af fortrolighedskrav, der svarer til kravene i kapitel 1, afdeling II, i dette direktiv, og i givet fald artikel 76 og 81 i direktiv 2004/65/EU."

b) I stk. 6 tilføjes følgende nye afsnit:

"Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a, er etableret, kan deltage i det relevante tilsynskollegium."

28) Artikel 119, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for at medtage finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn, jf. dog artikel 21a."

29) Artikel 120, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter aftale med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren, mulighed for kun at anvende de bestemmelser i direktivet, der vedrører den vigtigste finansielle sektor, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskab."

29a) I artikel 125, stk. 1, tilføjes følgende nye afsnit:

"Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed for en koncern med et blandet finansielt moderholdingselskab i medfør af artikel 111 er forskellig fra den koordinator, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2002/87/EF, samarbejder de to myndigheder med henblik på anvendelsen af dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på et konsolideret grundlag. For at lette og etablere et effektivt samarbejde skal den konsoliderende tilsynsmyndighed og koordinatoren råde over skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger."

29b) Artikel 128, nr. 2), affattes således:

"2. "institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer": det kapitalgrundlag, som et institut skal opretholde i henhold til artikel 130"

29c) Artikel 129 og 130 affattes således:

"Artikel 129

Krav om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne, ud over den egentlige kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013, at opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er lig med 2,5 % af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i nævnte forordning på individuelt eller konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning.
2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat undtage små og mellemstore investeringsselskaber fra kravene i nævnte stykke, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet.

Beslutningen om at anvende en sådan undtagelse skal være fuldt begrundet, skal omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet, og skal indeholde en nøjagtig definition af de små og mellemstore investeringsselskaber, der er undtaget.

Medlemsstater, der beslutter at anvende en sådan undtagelse, underretter ESRB. ESRB videresender underretningerne til Kommissionen, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater i overensstemmelse hermed.

3. Med henblik på stk. 2 udpeger medlemsstaten den myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

4. Med henblik på stk. 2 kategoriseres investeringsselskaber som små eller mellemstore i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (1).
5. Institutterne anvender ikke egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde kravet i stk. 1, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 104a og en eventuel vejledning i henhold til artikel 104b.
6. Hvis et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, underlægges det restriktioner på udlodninger, jf. artikel 141, stk. 2 og 3.

Artikel 130

Krav om at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer svarende til deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser beregnet i overensstemmelse med artikel 140 i dette direktiv på individuelt og konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning.
2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat undtage små og mellemstore investeringsselskaber fra kravene i nævnte stykke, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet.

Beslutningen om at anvende en sådan undtagelse skal være fuldt begrundet, skal omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod medlemsstatens finansielle systems stabilitet, og skal indeholde en nøjagtig definition af de små og mellemstore investeringsselskaber, der er undtaget.

Medlemsstater, der beslutter at anvende en sådan undtagelse, underretter ESRB. ESRB videresender straks underretningerne til Kommissionen, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater.

3. Med henblik på stk. 2 udpeger medlemsstaten den myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.
 4. Med henblik på stk. 2 kategoriseres investeringsselskaber som små og mellemstore i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF.
 5. Institutterne skal opfylde kravet i stk. 1 ved hjælp af egentlig kernekapital i tillæg til enhver egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde det kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013, kravet om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer i henhold til artikel 129 i dette direktiv og eventuelle krav i henhold til artikel 104 i dette direktiv.
 6. Hvis et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, underlægges det restriktioner for udlodninger, jf. artikel 141, stk. 2 og 3."
- 30) Artikel 131 affattes således:

"Artikel 131

Globale og andre systemisk vigtige institutter

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, som er ansvarlig for på konsolideret grundlag at identificere globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag, alt efter hvad der er relevant, at identificere andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er), som er institutter, der har tilladelse i deres jurisdiktion. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed. Medlemsstaterne kan udpege mere end én myndighed.

G-SII'er skal være:

- a) en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller
- b) et institut, der ikke er et datterselskab af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

O-SII'er kan enten være et institut eller en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, et moderinstitut i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat.

2. Metoden til identifikation af G-SII'er bygger på følgende kategorier:

- a) koncernens størrelse
- b) koncernens sammenkobling med det finansielle system
- c) de leverede tjenesters eller den finansielle infrastrukturens substituerbarhed

- d) koncernens kompleksitet
- e) koncernens grænseoverskridende virksomhed, herunder grænseoverskridende virksomhed mellem medlemsstater og mellem en medlemsstat og et tredjeland.

Hver kategori gives samme vægtning og består af kvantificerbare indikatorer.

Metoden skal give et samlet tal for hver af de i stk. 1 omhandlede enheder, således at G-SII'er kan identificeres og anbringes i en underkategori, jf. stk. 9.

2a. En supplerende metode til identifikation af G-SII'er skal bygge på følgende kategorier:

- a) de kategorier, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-d)
- b) koncernens grænseoverskridende virksomhed, bortset fra koncernens virksomhed på tværs af deltagende medlemsstater, jf. artikel 4 i forordning (EU) nr. 806/2014.

Hver kategori gives samme vægtning og består af kvantificerbare indikatorer. For de kategorier, der er omhandlet i litra a), skal indikatorerne være de samme som de tilsvarende indikatorer, der er fastsat i henhold til stk. 2.

Den supplerende identifikationsmetode skal for hver af de i stk. 1 omhandlede enheder, der vurderes, give et supplerende samlet tal, på grundlag af hvilket kompetente eller udpegede myndigheder kan træffe en af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 10, litra c).

3. O-SII'er identificeres i overensstemmelse med stk. 1. Den systemiske vigtighed vurderes på grundlag af mindst et af følgende kriterier:

- a) størrelse
- b) betydning for Unionens eller en relevant medlemsstats økonomi
- c) betydningen af grænseoverskridende virksomhed
- d) instituttets eller koncernens sammenkobling med det finansielle system.

EBA offentliggør efter høring af ESRB senest den 1. januar 2015 retningslinjer for kriterierne til fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af dette stykke i forbindelse med vurderingen af O-SII'er. I disse retningslinjer tages der hensyn til internationale regler for nationale, systemisk vigtige institutter og til særlige EU-forhold og særlige nationale forhold.

- 4. Hvert G-SII skal på konsolideret grundlag opretholde en G-SII-buffer, der svarer til den underkategori, som G-SII'et er anbragt i. Denne buffer består af og supplerer den egentlige kernekapital.
- 5. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed kan på konsolideret, delkonsolideret eller individuelt grundlag, alt efter hvad der er relevant, kræve, at hvert O-SII opretholder en O-SII-buffer på op til 3 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 under hensyntagen til kriterierne for identifikation af O-SII'et. Denne buffer består af den egentlige kernekapital.
- 5a. Med forbehold af Kommissionens tilladelse som beskrevet nedenfor kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed på konsolideret, delkonsolideret eller individuelt grundlag, alt efter hvad der er relevant, kræve, at hvert O-SII opretholder en O-SII-buffer på mere end 3 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Denne buffer består af den egentlige kernekapital.

ESRB forelægger inden for en måned efter den i stk. 7 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt O-SII-bufferen anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Senest to måneder efter modtagelse af ESRB's udtalelse og under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis Kommissionen er overbevist om, at O-SII-bufferen ikke får negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, vedtager den en gennemførelsesretsakt, som bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed til at vedtage den foreslåede foranstaltning.

6. Når den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed pålægger opretholdelse af en O-SII-buffer, overholder den følgende:
 - a) en O-SII-buffer må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion
 - b) en O-SII-buffer tages op til revision af den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed mindst en gang om året.
7. Inden fastsættelsen eller genfastsættelsen af O-SII-bufferen underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed ESRB en måned inden offentliggørelsen af den i stk. 5 omhandlede beslutning og ESRB tre måneder inden offentliggørelsen af den kompetente myndigheds eller den udpegede myndigheds i stk. 5a omhandlede beslutning. ESRB videresender straks underretningerne til Kommissionen, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i medlemsstaterne. Denne underretning gør nærmere rede for:

- a) begrundelsen for, at O-SII-bufferen anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og stå i rimeligt forhold hertil
 - b) en vurdering af den sandsynlige positive eller negative indvirkning af O-SII-bufferen på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed
 - c) den O-SII-buffersats, som medlemsstaten ønsker at fastsætte.
8. Såfremt et O-SII er et datterselskab af enten et G-SII eller et O-SII, der enten er et institut eller en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen og er underlagt en O-SII-buffer på konsolideret grundlag, må den buffer, der gælder på individuelt eller delkonsolideret grundlag for O-SII'et, ikke overstige det laveste af følgende, jf. dog artikel 133 og nærværende artikels stk. 5:
- a) summen af den højeste af den G-SII- eller O-SII-buffersats, der finder anvendelse på koncernen på konsolideret grundlag, og 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 og
 - b) 3 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller den sats, som Kommissionen har godkendt til anvendelse på koncernen på konsolideret grundlag i overensstemmelse med stk. 5a.

9. Der skal være mindst fem underkategorier af G-SII'er. Undergrænsen og grænserne mellem underkategorierne bestemmes af de tal, som identifikationsmetoden som omhandlet i stk. 2 giver. Skæringstallene mellem to underkategorier defineres klart og følger princippet om en konstant lineær stigning i den systemiske signifikans mellem hver underkategori som følge af en lineær stigning i kravet til den egentlige kernekapital, undtagen for den højeste underkategori. Med henblik på dette stykke er systemisk signifikans den forventede indvirkning af G-SII'ets betalingsvanskeligheder på det globale finansmarked. For den laveste underkategori fastsættes der en G-SII-buffer på 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og den buffer, der er fastsat for hver underkategori, stiger i trin på mindst 0,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
10. Med forbehold af stk. 1 og 9 og ved anvendelse af de underkategorier og skæringstal, som er omhandlet i stk. 9, kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed som led i en forsvarlig tilsynsvurdering
- a) flytte et G-SII fra en lavere underkategori til en højere underkategori
 - b) anbringe en enhed som omhandlet i stk. 1, der har et samlet tal som omhandlet i stk. 2, som er lavere end skæringstallet for den laveste underkategori, i denne underkategori eller i en højere underkategori, og derved udpege den som et G-SII.

c) under hensyntagen til den fælles afviklingsmekanisme på grundlag af det supplerende samlede tal som omhandlet i stk. 2a:

i) flytte et G-SII fra en højere underkategori til en lavere underkategori eller

ii) tildele et G-SII en G-SII-buffer, der er lavere end 1 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at det supplerende samlede tal er lavere end skæringstallet for den laveste underkategori.

11. [] .

12. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed indberetter navnene på G-SII'erne og O-SII'erne og den underkategori, som hvert af G-SII'erne er anbragt i, til ESRB.

Underretningen skal indeholde en fyldestgørende begrundelse for, hvorfor der er blevet eller ikke er blevet udøvet tilsynsvurdering i overensstemmelse med stk. 10, litra a), b) og c).

ESRB videresender straks underretningerne til Kommissionen og EBA og offentliggør deres navne. De kompetente myndigheder eller de udpegede myndigheder offentliggør, hvilken underkategori hvert G-SII er anbragt i.

Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed reviderer hvert år identifikationen af G-SII'er og O-SII'er og anbringelsen af G-SII'erne i de forskellige underkategorier og indberetter resultatet til det pågældende systemisk vigtige institut og til ESRB, som straks videresender resultaterne til Kommissionen og EBA. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed offentliggør den ajourførte liste over identificerede systemisk vigtige institutter og den underkategori, som hvert identificeret G-SII er anbragt i.

13. Systemisk vigtige institutter anvender ikke egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde kravet i nærværende artikels stk. 4 og 5, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 104a, 129, 130, 133 og 134 samt en eventuel vejledning i henhold til nærværende direktivs artikel 104b.
14. Såfremt en koncern på konsolideret grundlag er underlagt en G-SII-buffer og en O-SII-buffer, finder den højeste buffer anvendelse.
15. Såfremt et institut er underlagt en systemisk buffer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 133, er denne buffer kumulativ med den O-SII-buffer eller G-SII-buffer, der finder anvendelse i overensstemmelse med nærværende artikel.

Såfremt summen af den systemiske buffersats som beregnet med henblik på nærværende direktivs artikel 133, stk. 12, 13 eller 14, og den O-SII- eller G-SII-buffersats, der finder anvendelse på samme institut, er mere end 5 %, finder proceduren i stk. 5a anvendelse.

16. []
17. Såfremt et institut indgår i en koncern eller en delkoncern, som et G-SII eller et O-SII hører til, må dette aldrig indebære, at det pågældende institut på individuelt grundlag er underlagt et kombineret bufferkrav, der er lavere end summen af kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer og summen af den O-SII-buffer og systemiske buffer, der finder anvendelse på det på individuelt grundlag.

18. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i forbindelse med denne artikel at præcisere de metoder, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed skal anvende til at identificere et institut eller en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som et G-SII og til at præcisere metoden til definition af underkategorierne og anbringelsen af G-SII'er i underkategorier på grundlag af deres systemiske signifikans under hensyntagen til eventuelle internationalt aftalte standarder. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første og andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

30a) Artikel 133 og 134 affattes således:

"Artikel 133

Krav om at opretholde en systemisk buffer

1. Den enkelte medlemsstat kan indføre en systemisk buffer af egentlig kernekapital for den finansielle sektor eller en eller flere undergrupper af denne sektor for alle eksponeringer eller en undergruppe af eksponeringer, jf. stk. 8, for at forebygge og begrænse systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 131, dvs. en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat.

1a. Institutterne beregner den systemiske buffer ("B_{SR}") som følger:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

hvor:

i = indekset for undergruppen af eksponeringer som defineret i stk. 8

r^T = den buffersats, der finder anvendelse på et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb

E^T = et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

r^i = den buffersats, der finder anvendelse på risikoeksponeringsbeløbet for undergruppen af eksponeringer i , jf. stk. 8

E^i = et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb for undergruppen af eksponeringer i beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Med henblik på stk. 1 udpeger medlemsstaten den myndighed, som er ansvarlig for fastsættelsen af den systemiske buffer og identificeringen af, hvilke undergrupper af institutter den finder anvendelse på. Denne myndighed er enten den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.
3. Med henblik på stk. 1 kan den relevante kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, pålægge institutterne ud over den egentlige kernekapital, som opretholdes for at opfylde det kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013, at opretholde en systemisk buffer af egentlig kernekapital beregnet i overensstemmelse med stk. 1a på individuelt, konsolideret eller delkonsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i nævnte forordning. 4.

Institutterne anvender ikke egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde kravet i stk. 3, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende direktivs artikel 104a, 129, 130 og 131 samt en eventuel vejledning i henhold til nærværende direktivs artikel 104b.

5. ☐
6. Såfremt et institut indgår i en koncern eller en delkoncern, som et G-SII eller et O-SII hører til, må dette aldrig indebære, at det pågældende institut på et individuelt grundlag er underlagt et kombineret bufferkrav, der er lavere end summen af kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer, O-SII-bufferen og den systemiske buffer, der finder anvendelse på det på et individuelt grundlag.
7. ☐
8. En systemisk buffer kan finde anvendelse på:
 - a) alle eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer

- b) følgende sektoreksponeringer i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer
 - i) alle detaileksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom
 - ii) alle eksponeringer over for juridiske personer sikret ved pant i erhvervsejendom
 - iii) alle eksponeringer over for juridiske personer, bortset fra dem, der er angivet i nr. ii)
 - iv) alle eksponeringer over for fysiske personer, bortset fra dem, der er angivet i nr. i)
 - c) alle eksponeringer, der befinder sig i andre medlemsstater, med forbehold af stk. 14 og 17
 - d) de sektoreksponeringer, der er identificeret i litra b), og som befinder sig i andre medlemsstater alene med det formål at kunne få anerkendt en buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134
 - e) eksponeringer i tredjelande.
 - f) undersektorer i enhver af de sektoreksponeringer, der er identificeret i litra b)
- 8a. EBA offentliggør efter høring af ESRB senest den [30. juni 2020] retningslinjer om de relevante undersektorer af eksponeringer, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed kan anvende en systemisk buffer på i overensstemmelse med stk. 8, litra f).
9. En systemisk buffer finder anvendelse på alle eksponeringer eller en undergruppe af eksponeringer, jf. stk. 8, institutter eller en eller flere undergrupper af disse institutter, i forhold til hvilke myndighederne i den pågældende medlemsstat er kompetente i henhold til dette direktiv, og fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. Der kan indføres forskellige krav til forskellige undergrupper af institutter eller eksponeringer.

10. Når den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed stiller krav om at opretholde en systemisk buffer, overholder den følgende:
- a) Den systemiske buffer må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion
 - b) Den systemiske buffer skal tages op til revision af den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed mindst hvert andet år
 - c) Den systemiske buffer vedrører ikke risici, som er omfattet af den ramme, der er fastsat i artikel 131.
11. Den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, underretter ESRB en måned inden offentliggørelsen af den i stk. 15 omhandlede beslutning. ESRB videregiver straks underretningerne til Kommissionen, EBA og de kompetente og de udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater. Såfremt en systemisk buffersats anvendes på eksponeringer, der befinder sig i tredjelande, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, også ESRB, og ESRB videregiver underretningen til tilsynsmyndighederne i de pågældende tredjelande. Underretningen gør nærmere rede for:
- a) den systemiske eller makroprudentielle risiko i medlemsstaten
 - b) grundene til, at størrelsen af de systemiske eller makroprudentielle risici udgør en trussel mod det finansielle systems stabilitet på nationalt plan og begrundet den systemiske buffersats
 - c) begrundelsen for, at den systemiske buffer anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og stå i rimeligt forhold hertil

- d) en vurdering af den systemiske buffers sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed
 - e) begrundelsen for, at den eksisterende foranstaltning i artikel 130 ikke vil være tilstrækkelig til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til denne foranstaltnings relative effektivitet
 - f) den eller de systemiske buffersatser, som den kompetente eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, ønsker at stille krav om, og hvilke eksponeringer satsen eller satserne finder anvendelse på, samt de institutter, der er omfattet af kravene vedrørende satsen eller satserne
 - g) såfremt den systemiske buffersats finder anvendelse på alle eksponeringer, en begrundelse for, at myndigheden mener, at den systemiske buffer ikke er overlappende i forhold til den i nærværende direktivs artikel 131 omhandlede O-SII-buffers funktion.
12. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser ikke pålægger nogen af eksponeringskategorierne i stk. 8, der er omfattet af en systemisk buffer, en kombineret systemisk buffersats på over 3 % for nogen af disse eksponeringer, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, den procedure, der er fastsat i stk. 11, for at underrette ESRB en måned inden offentliggørelsen af den beslutning, der er omhandlet i stk. 15.

Med henblik på dette stykke medregnes anerkendelsen af en systemisk buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134, ikke i tærsklen på 3 %.

13. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen af eksponeringskategorierne i stk. 8, der er omfattet af en systemisk buffer, fører til en kombineret systemisk buffersats på et niveau mellem 3 og 5 % for nogen af disse eksponeringer, anmoder den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer, om en udtalelse fra Kommissionen. Kommissionen afgiver udtalelse inden for en måned efter modtagelsen af anmodningen. Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer, udtalelsen eller redegør for grundene til, hvorfor den ikke gør det. Hvis det institut, som en eller flere systemiske buffersatser finder anvendelse på, er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i en anden medlemsstat, underretter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed myndighederne i denne medlemsstat samt Kommissionen og ESRB.

Kommissionen og ESRB udsteder inden for en måned efter underretningen en henstilling om de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med dette stykke.

Hvis myndighederne for datterselskabet og for moderselskabet er uenige om den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser, der finder anvendelse på dette institut, og i tilfælde af en negativ henstilling fra både Kommissionen og ESRB, kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Beslutningen om at fastsætte en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for disse eksponeringer stilles i bero, indtil EBA har truffet en beslutning.

Hvis beslutningen om at fastsætte en eller flere systemiske buffersatser indebærer en mindskelse eller ikke indebærer nogen ændring i forhold til den tidligere fastsatte buffersats eller de tidligere fastsatte buffersatser, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, kun de procedurer, der er fastsat i stk. 11.

14. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen af eksponeringskategorierne i stk. 8 fører til en kombineret systemisk buffersats på mere end 5 % for nogen af disse eksponeringer, indhenter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, tilladelse fra Kommissionen, før den indfører en systemisk buffer. ESRB forelægger inden for en måned efter den underretning, der er omhandlet i stk. 11, en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om denne buffersats eller disse buffersatser i henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Senest to måneder efter modtagelsen af ESRB's underretning vedtager Kommissionen under hensyntagen til ESRB's og i givet fald EBA's vurdering, hvis den er overbevist om, at den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser ikke fører til uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion, en gennemførelsesretsakt, der bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, til at vedtage den foreslåede foranstaltning.

Hvis beslutningen om at fastsætte en systemisk buffersats indebærer en mindskelse eller ikke indebærer nogen ændring i forhold til den tidligere fastsatte buffersats, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, kun de procedurer, der er fastsat i stk. 11.

15. Hver kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, bekendtgør fastsættelsen eller genfastsættelsen af en eller flere systemiske buffersatser ved offentliggørelse på et relevant websted. Bekendtgørelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:
- a) den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser
 - b) de institutter, den systemiske buffer finder anvendelse på
 - b1) de eksponeringer, den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser finder anvendelse på
 - c) en begrundelse for fastsættelse eller genfastsættelse af den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser
 - d) fra hvilken dato institutterne skal anvende fastsættelsen eller genfastsættelsen af den systemiske buffer, og
 - e) navnene på de lande, hvor eksponeringer, der findes i disse lande, anerkendes i den systemiske buffer.

Hvis den offentliggørelse, der er omhandlet i litra c), vil kunne være en trussel mod det finansielle systems stabilitet, medtages oplysningerne i litra c) ikke i bekendtgørelsen.

16. Hvis et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, underlægges det restriktioner på udlodninger, jf. artikel 141, stk. 2 og 3.

Hvor anvendelsen af disse restriktioner for udlodninger fører til en utilfredsstillende forbedring af instituttets egentlige kernekapital i lyset af den relevante systemiske risiko, kan de kompetente myndigheder træffe yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 64.

17. Hvis den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, beslutter at fastsætte en buffer på baggrund af eksponeringer i andre medlemsstater, skal bufferen være ens for alle eksponeringer, der befinder sig i Unionen, medmindre bufferen fastsættes med henblik på at anerkende den systemiske buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134.

Artikel 134

Anerkendelse af en systemisk buffersats

- 1 Andre medlemsstater kan anerkende en systemisk buffersats, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 133, og kan anvende denne buffersats på indenlandsk godkendte institutter med henblik på de eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, som fastsætter denne buffersats.
2. Hvis medlemsstaterne anerkender en systemisk buffersats for indenlandsk godkendte institutter, underretter de ESRB. ESRB videresender straks underretninger til Kommissionen, EBA og den medlemsstat, der fastsætter den pågældende systemiske buffersats.
3. Når medlemsstaten afgør, om den skal anerkende en systemisk buffersats, tager den hensyn til de oplysninger, der fremlægges af den medlemsstat, som fastsætter denne buffersats i overensstemmelse med artikel 133, stk. 11, 12 eller 13.
- 3a. Hvis medlemsstaterne anerkender en systemisk buffersats for indenlandsk godkendte institutter, kan denne systemiske buffer kumuleres med den systemiske buffer, der finder anvendelse i henhold til artikel 133, på betingelse af at bufferne vedrører forskellige risici. Hvis bufferne vedrører samme risici, finder kun den højeste buffer anvendelse.

4. En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til artikel 133, kan anmode ESRB om at rette en henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, som kan anerkende den systemiske buffersats."

30b) Artikel 136 affattes således:

"Artikel 136

Fastsættelse af kontracykliske buffersatser

1. Hver medlemsstat udpeger en offentlig myndighed eller et offentligt organ ("den udpegede myndighed"), som har ansvaret for at fastsætte den kontracykliske buffersats for den pågældende medlemsstat.
2. Hver udpeget myndighed beregner for hvert kvartal en buffervejledning som reference, der kan tjene som bedømmelsesvejledning ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats i overensstemmelse med stk. 3. Buffervejledningen afspejler på relevant vis kreditlejningen og risiciene som følge af overdreven udlånsvækst i medlemsstaten og tager behørigt hensyn til særlige forhold i den nationale økonomi. Den baseres på långivning/BNP-forholdets afvigelse fra den langsigtede tendens, idet der blandt andet tages hensyn til:
 - a) en indikator for udlånsvæksten inden for den pågældende jurisdiktion og navnlig en indikator, der afspejler ændringerne i forholdet mellem långivningen i den pågældende medlemsstat og BNP
 - b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra b).

3. Hver udpeget myndighed vurderer kvartalsvis hensigtsmæssigheden af den kontracykliske buffersats for sin medlemsstat og fastsætter eller justerer om nødvendigt buffersatsen. I forbindelse hermed tager den hensyn til:
- a) den buffervejledning, der er beregnet i henhold til stk. 2
 - b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra a), c) og d), og enhver henstilling fremsat af ESRB om fastsættelsen af en buffersats
 - c) andre variabler, som den udpegede myndighed finder relevante med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici.
4. Den kontracykliske buffersats udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 i institutter, der har krediteksponeringer i den pågældende medlemsstat, skal være mellem 0 og 2,5 % kalibreret i trin på 0,25 procentpoint eller multipla af 0,25 procentpoint. Såfremt det er berettiget på grundlag af de hensyn, der er omhandlet i stk. 3, kan en udpeget myndighed fastsætte en kontracyklisk buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på nærværende direktivs artikel 140, stk. 2.

5. Når en udpeget myndighed fastsætter en kontracyklisk buffersats på over nul for første gang, eller når en udpeget myndighed derefter forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer den også beslutning om, fra hvilken dato institutterne skal anvende den forhøjede buffer til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato må ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor den forhøjede buffersats bekendtgøres i overensstemmelse med stk. 7. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter bekendtgørelsen om den øgede buffersats, skal denne kortere frist for anvendelse begrundes ud fra ekstraordinære omstændigheder.
6. Såfremt en udpeget myndighed reducerer en eksisterende kontracyklisk buffersats, træffer den, uanset om satsen reduceres til nul, også beslutning om en vejledende periode, hvor bufferen ikke forventes at stige. Denne vejledende periode er dog ikke bindende for den udpegede myndighed.
7. Hver udpeget myndighed bekendtgør den kvartalsvise vurdering af den kontracykliske buffersats og revision heraf, hvis det er relevant, ved offentliggørelse på sit websted. Bekendtgørelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) den gældende kontracykliske buffersats
 - b) det relevante långivning/BNP-forhold og dets afvigelse fra den langsigtede tendens
 - c) den buffervejledning, der er beregnet i henhold til stk. 2
 - d) en begrundelse for den pågældende buffersats
 - e) såfremt buffersatsen er forhøjet, den dato, fra hvilken institutterne skal anvende denne forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer

- f) såfremt den i litra e) omhandlede dato ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den bekendtgørelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse
- g) såfremt buffersatsen er reduceret, den vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, sammen med en begrundelse for denne periode.

De udpegede myndigheder tager alle rimelige skridt til at koordinere tidspunktet for denne bekendtgørelse.

De udpegede myndigheder underretter ESRB om hver forhøjelse eller nedsættelse af den kontracykliske buffersats og om de krævede oplysninger, jf. litra a)-g). ESRB offentliggør alle sådanne underretninger om buffersatser og oplysninger i forbindelse hermed på sit websted."

31) Artikel 141, stk. 1-6, affattes således:

"1. Institutter, som opfylder det kombinerede bufferkrav, må ikke foretage udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede bufferkrav ikke længere er opfyldt.

2. Institutter, der ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, skal beregne det maksimale udlodningsbeløb ("MUB") i overensstemmelse med stk. 4 og skal underrette den kompetente myndighed om dette beregnede MUB.

Såfremt første afsnit finder anvendelse, må instituttet ikke foretage følgende handlinger, før det har beregnet MUB:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

3. Såfremt et institut ikke opfylder eller overskrider det kombinerede bufferkrav, må det ikke udlodde mere end MUB som beregnet i overensstemmelse med stk. 4 ved de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c).

4. Institutter skal beregne MUB ved at multiplicere det beløb, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. MUB reduceres som følge af enhver af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c).

5. Det beløb, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

- a) det foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling vedrørende de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

plus

- b) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling vedrørende de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

minus

- c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b), i dette stykke blev overført.

6. Faktoren bestemmes som følger:

- a) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og i henhold til dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0

- b) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2
- c) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4
- d) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. den højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" angiver den berørte kvartils ordenstal."

32) Som artikel 141a indsættes:

"Artikel 141a

Manglende opfyldelse af det kombinerede bufferkrav

Et institut anses for ikke at opfylde det kombinerede bufferkrav i forbindelse med artikel 141, når det ikke har kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver af den størrelse og den kvalitet, der kræves for samtidig at opfylde kravet i artikel 128, stk. 6, og hvert af følgende krav i:

- a) artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)
- b) artikel 92, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)

- c) artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)."

32a) Følgende nye artikel 141b og 141c indsættes efter artikel 141a:

"Artikel 141b

*Udlodningsrestriktion i tilfælde af manglende opfyldelse af kravet vedrørende
gearingsgradbuffer*

1. Et institut, der opfylder kravet vedrørende gearingsgradbuffer i henhold til artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, må ikke foretage udlodninger i forbindelse med kernekapital i et sådant omfang, at det vil nedbringe dets kernekapital til et niveau, hvor kravet vedrørende gearingsgradbuffer ikke længere er opfyldt.
2. Et institut, der ikke opfylder kravet vedrørende gearingsgradbuffer, skal beregne det maksimale gearingsgradrelaterede udlodningsbeløb ("G-MUB") i overensstemmelse med stk. 4 og skal underrette den kompetente myndighed om dette G-MUB.

Hvis første afsnit finder anvendelse, må instituttet ikke foretage nogen af følgende handlinger, før det har beregnet G-MUB:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelser eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

3. Hvis et institut ikke opfylder eller overskrider sit krav vedrørende gearingsgradbuffer, må det ikke udlodde mere end G-MUB beregnet i overensstemmelse med stk. 4 gennem en af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c).
4. Institutter beregner G-MUB ved at multiplicere den sum, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastlægges i overensstemmelse med stk. 6. G-MUB nedsættes som følge af en af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c).
5. Det beløb, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:
 - a) det foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling vedrørende de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

plus

 - b) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fraregnet enhver udlodning af overskud eller enhver betaling vedrørende de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c),

minus

 - c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b), blev overført.

6. Den faktor, der er omhandlet i stk. 4, fastlægges som følger:

- a) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risiko for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i kravet vedrørende gearingsgradbuffers første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0
- b) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risiko for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i kravet vedrørende gearingsgradbuffers anden kvartil, er faktoren 0,2
- c) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risiko for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i kravet vedrørende gearingsgradbuffers tredje kvartil, er faktoren 0,4

- d) såfremt den kernekapital, som det pågældende institut opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risiko for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i kravet vedrørende gearingsgradbuffers fjerde (dvs. den højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for hver kvartil i kravet vedrørende gearingsgradbuffer beregnes som følger:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" angiver den berørte kvartils ordenstal.

7. De restriktioner, der er omhandlet i denne artikel, finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af kernekapitalen eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller en betingelse for at iværksætte insolvensbehandling i henhold til den ordning, der gælder for instituttet.

8. Hvis et institut ikke opfylder kravet vedrørende gearingsgradbuffer og har til hensigt at udlodde overskud, der kan udloddes, eller foretage en handling som omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c), skal det underrette den kompetente myndighed og give de oplysninger, der er anført i kapitalkravsdirektivets artikel 141, stk. 8, med undtagelse af litra a), nr. iii), og G-MUB beregnet i overensstemmelse med stk. 4.
9. Institutterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af overskud, der kan udloddes, og G-MUB beregnes nøjagtigt, og skal på anmodning kunne dokumentere den nøjagtighed over for den kompetente myndighed.
10. Med henblik på stk. 1 og 2 skal udlodning i forbindelse med kernekapital omfatte de poster, der er anført i artikel 141, stk. 10.

Artikel 141c

Manglende opfyldelse af kravet vedrørende gearingsgradbuffer

Et institut anses for ikke at opfylde kravet vedrørende gearingsgradbuffer med henblik på artikel 141b, hvis det ikke har kernekapital af en størrelse, der er nødvendig til samtidig at opfylde kravet i artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i nærværende direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), i forbindelse med risiko for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkelig dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013."

32b) Artikel 142, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Såfremt et institut ikke opfylder sit kombinerede bufferkrav eller, hvor dette er relevant, sit krav vedrørende gearingsgradbuffer, udarbejder det en kapitalbevaringsplan og forelægger den for den kompetente myndighed senest fem arbejdsdage efter at have konstateret, at det ikke opfylder nævnte krav, medmindre den kompetente myndighed tillader en længere frist på op til ti dage."

33) []

34) Artikel 146, litra a), udgår.

34a) Følgende nye kapitel indsættes efter artikel 159:

"KAPITEL 1a (kapitalkravsdirektivet)

Overgangsbestemmelser vedrørende finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber

Artikel 159a

Overgangsbestemmelser vedrørende godkendelse af finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber

Finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber, der allerede findes den ... [datoen for ikrafttrædelse af dette direktiv], skal ansøge om godkendelse i henhold til artikel 21a senest den ... [to år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv]. Hvis et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab ikke ansøger om godkendelse senest den ... [to år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv], træffes passende foranstaltninger i henhold til artikel 21a, stk. 5.

I overgangsperioden for anvendelse som omhandlet i første afsnit har de kompetente myndigheder alle de nødvendige tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med dette direktiv, som de tillægges med hensyn til finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber underlagt godkendelse i henhold til artikel 21a med henblik på konsolideret tilsyn."

35) I artikel 161 tilføjes som stk. 10:

"10. Senest den 31. december 2023 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om gennemførelsen og anvendelsen af de tilsynsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra j) og l), og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. "

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... [18 måneder + 1 dag efter dette direktivs ikrafttræden]. De love og bestemmelser, der er nødvendige for at overholde ændringerne i artikel 1, nr. 13) og 18), vedrørende ændringer af artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, finder dog anvendelse fra den ... [to år efter nærværende direktivs ikrafttræden], og de love og bestemmelser, der er nødvendige for at overholde ændringerne i nr. 32a) og 32b), finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
